

Iubirea să rămână

Mihail Janto

În ochi ne este cerul,
credința și cuvântul,
în suflet curcubeul,
destinul ni-e pământul.

Dar undeva în taină,
rămâne poate dorul,
de n-om purta nici haină
și n-ascultăm izvorul.

Pe când ne-orbește-avântul,
ce n-are timp s-aștepte,
se zbate-n noi instinctul,
lumina să deștepte.

Dar mai avem speranță,
ca cerul să rescrie,
o veșică restanță,
când inima-i iar vie.

Le-avem pe toate-n mână,
acum s-au niciodată,
iubirea să rămână,
va lumina odată...

Autor, Mihail Janto